

25.1.11; 12b (על שאר עבירות שבתורה) → 14a (סיום הפרק)

1. זבח וְשְׂעִירִים תֹּעֲבָה אִף כִּי בְזִמָּה וְבִיאָנוּ: משלי כא, כז
 2. כִּי דָבַר ה' בְּזָה וְאֵת מִצְוָתוֹ הִפְרָה הַכֹּהֵן תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֹנֶה בָּהּ: במדבר טו, לא
 3. אִךְ בְּעִשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֵנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָׁה לָהּ: ויקרא כג, כז
 4. וְכִפֹּר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ וְכִפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקֹּהֵל וְכִפֹּר: ויקרא טז, לג
 5. וְלָקַח אֶת שְׂעִירֵי הַשְּׂעִירִים וְהִעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי ה' פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא טז, טז
 6. וְשַׁחֵט אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהִבִּיא אֶת דָּמּוֹ אֶל מִבֵּית לְפָרְכָת ...: ויקרא טז, טו
 7. בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת ה' בֵּית אֹהֶרֶן בָּרְכוּ אֶת ה': בֵּית הַלְוִי בָּרְכוּ אֶת ה' יִרְאִי ה' בָּרְכוּ אֶת ה': תהלים קלה, יט-כ
 8. וּמֵאֵת עֹדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׂנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לַחַטָּאת וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה: ויקרא טז, ה
 9. וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחֵט אֶת פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ: ויקרא טז, ז
 10. וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחֵט אֶת פֶּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ: ויקרא טז, זיא

I 'ז משנה: the role of the המשתלח – שעייר – for all sins “light, serious” etc.

a challenge: the terms are redundant

i answer: phrases are forks; שיוג → became aware/didn't yet become aware; קלות → עשה ולא תעשה etc.

b question: what is the nature of the עשה?

i if: he didn't do תשובה – v. 1 prevents acceptance of קרבן

ii if: he did תשובה – forgiveness is immediate as per ברייתא of כפרה – חילוקי כפרה

iii answer: w/o תשובה, per רבי who rules that יוה"כ atones, even if עומד במרדו, except for:

1 three violations; מפר ברית, פורק עול, מגלה פנים בתורה, מפר ברית (all per v. 2)

(a) even those: if he repented, forgiven as per בה

2 and: עוה"ז/עוה"ב interpret תכרת רבנן as הכרת תכרת

iv question: how could author be רבי – since ר' יהודה is סיפא (who disagrees with ר"ש about שעייר and כהנים)

1 answer (ר' יוסף) רבי accepts יהודה רבי: ר' יוסף

(a) question (אב"י): did ר' יוסף mean that רבי accepts יהודה רבי, not the inverse? or does יהודה ר' agree w/רבי?

(b) answer: only רבי agrees with יהודה ר'

(i) proof: ספרא rules that יוה"כ is effective only with תשובה (per v. 3-אך)

(ii) and: anonymous author of ספרא is יהודה ר'

(iii) contradiction: ספרא rules, per v. 4, that even if he doesn't abide restrictions of יוה"כ – מכפר!

1. resolution 1 (אב"י): 2nd passage is authored by רבי

2. resolution 2 (רבא): they may both be רכי

a. 1st passage: רבי agrees that if he violates כרת of יוה"כ that it isn't effective

b. argument: else – what is the point of כרת on יוה"כ

i. block: if he violated יוה"כ at night and then died – died “unatoned”

3. rather: כרת of the day of יוה"כ is pointless

i. rejection: if he choked on a bone while eating on יוה"כ – (or ate just before end of day) – still has meaning (we have to accept אב"י's resolution)

II 'ז משנה: dispute יהודה/ר"ש whether ר' יהודה have any כפרה (for other sins) with המשתלח

a (clarification of wording of משנה)

b source (for יהודה v. 4 – extends all כפרות, for כהנים and “עם הקהל” שעייר

c רבנן they are all equated for gaining כפרה, but each group gains with its own distinct ד"ש

i source: v. 5 equates both שעיירים; just as שעייר is only for ישראל (per v. 6 “אשר לעם”), so too המשתלח

ii ד' יהודה they are compared such that the two goats must be exactly matched (height, appearance etc.)

d observation: בריתא which suggests that כהנים have no כפרה, then assigns it to אהרן של פרו seems to be ר"ש (רבא)

i טומאת מקדש from טהרת כהנים: ר' יהודה could even be אב"י

ii since אהרן's ר' is “אשר לו” (v. 9); but they have כפרה as per הכהנים (v. 4) – must be של אהרן, which is already extended to his household – and v. 7 identifies כהנים as בית אהרן

iii question: does אשר לעם come to teach that it only atones for ישראל? → must come from public fund

1 answer: that is inferred from v. 8 – מאת עדת בני

2 and: אשר לו teaches that he must bring it from his own funds, not from כהנים

3 and: v. 10 repeats אשר לו to make his purchase (alone) indispensable

4 justification of use of ... אהרן: בית כהנים pay for neither, why is their כפרה on his פר? (answer: כהנים are ביתו)

III concluding consideration:

a שעייר המשתלח, שעייר בחוץ, שעייר בפנים – דם הפר and וידוין 2. לר"ש

i ישראל (חייבים) then כהנים (he must be זכאי to help the חייבים)